

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Nervi Sine Mole: h. e. Controversiarvm Roberti Bellarmini
S. Rom. Ecclesiae Cardinalis Eminentissimi Compendium,
à cavillis & imposturis Guilielmi Amesij ... Vindicatum**

Erbermann, Veit

Herbipoli, 1661

Cap. III. De certitudine Electionis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9498

nugatur, Certitudo illa infimi gradūs, sine dubio non habet firmitatem & immutabilitatem suprema (Metaphysicæ) certitudinis; habet tamen aliquam humano scilicet modo; nisi fortè Gerhard nunquam firmiter assensus fuerit, atq; exploratè & immobiler verum crediderit, extitisse olim Aristotlem, Ciceronem, Augustinum, Concilium Nicænum 318. Patrum, Lutherum habuisse thori sociam Catharinam Boram, & similia sexcenta. Et tamen ejusmodi omnibus quis dubitet posse subesse falsum ejusdem pueril tatis est, quod Th. 106, ait: *Vbi non excluditur omnis formido, ibi nec anxietas &c.* Mirum est si homo iste præ anxietate noctu dormire potuerit, cum juxta sua principia de omnibus moraliter tantum certis debuerit anxius esse!

CAPVT TERTIVM.

De certitudine Electionis.

Quæstio est, *An fidelis absq; speciali revelatione statuere possit ac debeat, se esse ex numero electorum? Pontifici negant, nos affirmamus, ait Amesius*

Hæc Calvinica assertio, (non tam hæretica, quam fatua) tum verbo DEI, tum manifestæ rationi adversatur. Quid apertius istis verbis, Rom. 11. *Tu fide stat, noli altum sapere, sed time, ne fortè & tibi non parcat.* 1. Co. 10. *Qui stat, videat, ne cadat.* Apoc. 3. *Tene quod habes, ne fortè alius accipiat coronam tuam.* 2. Ioan. *Vedete, ne perdati qua operati estis.* Ps. 2 *apprehendite disciplinam, ne pereatis de via iusta, &c.* Hæc & similia sine dubio dicuntur fidelibus. At si hi certi sunt per suam specialem fidem de electione ad gloriam, meritò ridebunt omnes ejusmodi admonitiones timorem incutere volentes, quia infallibiliter securi sunt de sua salute. Amesius quidem ait, ea Scripturæ dicta non exhortari veros fideles ad timorem reiectionis, sed ad *Muētatis divinæ reverentiam, ad sollicitam peccati cavetelam,*

telam, & ad ira divina adversus peccata tremorem. Verum hæc Glossa Puritanica nimis aperte contradicit textui sacro. Etsi enim 1. Cor. 10. 12. dicatur, *qui se existimat* (seu ut Amesius interpretatur, *qui videtur*) stare; & ita possit utcunque ad externam Fidei professionem torqueri: tamen Rom. 11. nimis clarè dicitur, *Tu fide stas*, is ipse tamen qui à parte rei fide stat, jubetur timere lapsum adeoque reprobationem finalem. Verissimè ergò dixit Bell. Si vera esset evasio Calvinicorum, Spiritus S. hortaretur electos ad infidelitatem, cum horratur ad timorem amittendæ salutis. Quèmadmodum enim si quis admoneret fidelè, ut timeret, ne fortè non sit verum, Christum esse DEVM, ad impietatem eum sine dubio impellere videretur: ita prorsus Spiritus S. (quod blasphemum est cogitare) ad impietatem provocaret electos, dum hortatur, ut timeant, ne fortè excindantur, ne pereant de via justa, ne amittant coronam suam. Manifestum hinc est, timorem amittendæ salutis juberi aut suaderi à Spiritu S. Manifestum non minùs est, timorem amissionis, cum infallibili certitudine adeptionis non posse componi. Ergo & manifestum, neminem citra specialem revelationem suæ electionis, infallibiliter de hac certum esse, quod erat demonstrandum. Amesius, ut videretur quòquo modo suis Tyronibus *enervasse* Bellarminum, ea quæ maximè ad rem faciunt, & in quibus tota vis rationis est, suaviter omisit. Tertiam sanè probationem è Scripturis, quæ docent, salutem pendere à conditione operum. Matth. 5. & 19. Rom. 2. Tim. 2. &c. non nisi aperta falsatione verborum Bellarmini, ac mox subjecta calumnia enervavit, ut conferenti utraque patebit. Neque enim operæ videtur pretium in re tam manifesta immorari diutiùs. Sed videamus absurdi dogmatis VNICVM Amesii fundamentum. Illud nempe Apostoli Rom. 8. *Quos vocavit, hos iustificavit, & glorificavit.* Mirum sanè est quòd, omiſſis qua-

tuor aliis Buceri & Calvini fundamentis, hoc *Remnitiano* nitatur Calvinista, quod ipse non aliter quàm illustri mendacio fulcit, dum responsurus solutioni Bellarminianæ [quod nemo possit scire qui sint vocati & iustificati secundum propositum:] ait: *Nemo certè unus potest omnes tales scire (quis dubitat?) sed efficaciter vocatos posse scire se esse vocatos secundum propositum DEI, nec Bell. negare ausus est: & Apostolus tam clarè docet, ac si Solis radio scripsisset, dum ad consolationem fidelium hoc proponit, & applicat postea ad semetipsum, cum aliis fidelibus ex certa & invincibili persuasione. N. 31. 32. 34. 37. 39. Satis etiam apparet ex N. 23. omnes diligentes DEVM esse etiam vocatos secundum propositum & 2. Tim. 1. 9. omnes vocatos ex gratia, ex proposito etiam vocari. Resp. Si phrasi hyperbolicâ hujus Cretensis uti libeat, dicendum erit, hæc Amefiana mendacia esse Solis radio scripta. Quàm impudenter Bellarmino affingit, quod constat eum ut hæresin reprobâsse! Quod ope Quodlibetica sue artis subiciat hæretico suo errori verba illa Apostoli, monstratum est prox. cap. 2. §. 3. Obj. 3. Nimirum omnes etiam Puritani nepotes & discipuli sunt magni illius Patriarchæ & Doctoris, qui conceptis verbis pronunciavit: LEGES INTERPRETANDI VERBI DEI NON PATIOR!*

CAPVT QVARTVM.

De certitudine perseverantiæ Sanctorum.

Questio est, An verè fideles possint esse certi de sua perseverantia? Pontificii negant, Nos affirmamus, ait Amefius.

Scripturæ testimonia tot & tam perspicua sunt, ut mirum sit, potuisse in mentes hominum ejusmodi errorem cadere. Ezech. 18. *Cum averterit se in suam a iustitia sua, & fecerit iniquitatem, morietur in illa. Quid clarius? Quomodo, quæso, avertitur justus à iustitia, si fide*

si fide solâ iustitiam
tingui non potest
cuius esset ad proprie-
tatem in Christum
absolutè affirmari
modo agatur, &
illa, nihil ex illis
tas nihil aliud
lica autem cavenda
qua Propheta loquitur
externa, legalis
titus Christi etiam
tar, si non avertitur
saica iustitia, se
Nisi abundaverit
Parsaorum, non
morte æterna
ab illa iustitia

II. Matt.

qui autem persequitur
Ergo non omnes
mei Quodlibet
Isti multi professi
non charitatem e
Tit. 1. 1. Resp.
dicit Textus A
tis non magis
caseus. Verum
perseverantem
natorum ut sic
est tamen ide
Charitatis, si ve
credunt & dil
Cum enim lib
omittere & ce
III. 2. C
reprobis efficiar.
certitudinem